

28 Φεβρουαρίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΒΡΑΑΜ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5113).

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5115).

Διατήρηση ανοικτών καταστημάτων την Τετάρτη μετά την 1.00 μ.μ. κατά παράβαση των Άρθρων 5, 12 και 18 του περί Βοηθών Καταστημάτων Νόμου, Κεφ. 185 (Όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο Αρ. 69/79), και των περί Βοηθών Καταστημάτων (Εβδομαδιαίαι Ημαρογίαι) Διαταγμάτων 1979 και 1980, (Κ.Δ.Π. 163/79, Κ.Δ.Π. 201/80). 5

Λέξεις και Φράσεις — "Κλειστό" στο άρθρο 5 του Νόμου.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα, άρθρο 28.1 — Κατοχυρώνει την αρχή της ισότητας. 10

Οι λόγοι των εφέσεων είναι:

α) Ερμηνεία και εφαρμογή του όρου "κλειστό", και

β) Παράβαση της αρχής της ισότητας.

Το Άρθρο 5 του Νόμου προβλέπει ότι όλα τα καταστήματα θα είναι κλειστά μετά της 1 μ.μ. τα απογεύματα δύο ημερών εβδομαδιαίως. Νοείται ότι το Άρθρο αυτό δεν θα εφαρμόζεται μόνο σε 15

καταστήματα που θα παραμένουν ανοικτά για ένα ή περισσότερους σκοπούς όπως αναφέρονται εις τον Πρώτο Πίνακα του Νόμου.

5 Ο Νόμος εφαρμόζεται μεταξύ άλλων, στις εδαφικές περιοχές όλων των Δήμων της Δημοκρατίας - (Παράρτημα Τρίτον, Τόμος ΙΙ, Κ.Δ.Π. 332/68 σελ. 413).

10 Με τα Διατάγματα Κ.Δ.Π. 163/79 και Κ.Δ.Π. 201/80, τα καταστήματα, τα οποία ευρίσκονται στις εδαφικές περιοχές των Δήμων και χωριών στα οποία εφαρμόζεται ο Νόμος, κλείνουν τα απογεύματα της Τετάρτης και του Σαββάτου κάθε εβδομάδας μετά τις 1 μ.μ. όπως προνοεί το Άρθρο 5 του Νόμου.

15 Σύμφωνα με τα γεγονότα όπως έχουν ευρεθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο ο κατηγορούμενος στην έφεση υπ' αρ. 5113 στις 27 Ιουλίου 1988 είχε το κατάστημα του ανοικτό με δύο πρόσωπα να περιεργάζονται τα εμπορεύματα και ο κατηγορούμενος στην έφεση υπ' αρ. 5115 στις 9 Νοεμβρίου 1988 άνοιξε την πόρτα του καταστήματος του στις 6 μ.μ. και την άφησε ανοικτή μέχρι τις 7.40 μ.μ. με σκοπό όπως παραδέχτηκε να ξεφορτώσει εμπορεύματα.

20 Η εισήγηση του δικηγόρου των εφεσεϊόντων ήταν ότι ο όρος "κλειστό" ("closed") δεν πρέπει να ερμηνευθεί με τη συνήθη σημασία της λέξης αλλά με τη σημασία ότι δεν προσφέρονται εμπορεύματα για λειανική πώληση.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε απορρίπτοντας την πιο πάνω εισήγηση, ότι στη λέξη "closed" πρέπει να αποδοθεί η συνηθισμένη λαϊκή σημασία της και ότι εάν η εξωτερική πόρτα είναι ανοικτή ή μισάνοικτη, ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να εισέρχονται στο κατάστημα η παράβαση συντελείται. Στις κρινόμενες υποθέσεις το κατάστημα στη μιά περίπτωση ήταν ανοικτό και υπήρχαν πελάτες μέσα σ' αυτό, στη δε άλλη περίπτωση ήταν ανοικτό μιά ώρα και σαράντα λεπτά. Κατά συνέπεια και στις δύο περιπτώσεις η παράβαση έχει συντελεσθεί.

35 Αναφορικά με το λόγο της άνισης μεταχείρισης και της παράβασης της αρχής της ισότητας το Ανώτατο Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη το άρθρο 19 (στ) του Νόμου, το περί Βοηθών Καταστημάτων (Τροποποίηση και Αντικατάσταση Πινάκων) Διάταγμα του 1986, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Κ.Δ.Π. 187/86 και την παράγραφο 14 του Πρώτου Πίνακα, όπως επίσης και τη Γνωστοποίηση, που δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα ΙΙΙ (Ι), Κ.Δ.Π. 57/88 σελ. 133
40 σύμφωνα με την οποία όλα τα καταστήματα των περιοχών που καθορίζονται στον Πίνακα της Γνωστοποίησης αυτής μπορούν για εξυπηρέτηση τουριστικών αναγκών να παραμένουν ανοικτά κατά τις καθημερινές, μέχρι τις 9 μ.μ. από τις 28 Μαρτίου, 1988 μέχρι τις 15 Νοεμβρίου, 1988 αποφάνθηκε ότι:

1) Η αρχή της ισότητας καθιερώνει την ισότητα απέναντι στο

νόμο και την ισότητα του νόμου απέναντι στους πολίτες και άνηση μεταχείριση η οποία έχει εύλογη και αντικειμενική δικαιολογία, δεν συνιστά παράβαση της αρχής της ισότητας.

2) Στην παρούσα υπόθεση, ο λόγος της εξαιρέσης για τα καταστήματα που βρίσκονται στις περιοχές που καθορίζει η Κ.Δ.Π. 57/88 είναι η εξυπηρέτηση τουριστικών αναγκών, γιατί οι περιοχές αυτές αποτελούν το επίκεντρο της κίνησης των τουριστών, σε μιά πόλη με εκτεταμένη τουριστική κίνηση. Οι εφεσείοντες δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι από άποψη τουριστικών αναγκών οι περιοχές στις οποίες βρίσκονται τα καταστήματα τους είναι όμοιες με αυτές που καθορίζονται στην Κ.Δ.Π. 57/88.

3) Η διαφορετική μεταχείριση των περιοχών έχει εύλογο και αντικειμενικό έρεισμα και έγινε για ευρύτερο δημόσιο συμφέρο.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν.

The Attorney - General of The Republic v Sabri (1963) 1 C.L.R. 50;

Υπόθεση Αρ. 58/1987, της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (βλ. Νομικό Βήμα, Τόμος 37, Τεύχος 1, σελ. 76);

Υπόθεση Αρ. 1120/1986 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (βλ. Νομικό Βήμα 35, σελ. 1599 και 60, 61, 62, 63, 64, 65, και 66/1987).

Εφέσεις εναντίον Καταδίκης.

Εφέσεις εναντίον της καταδίκης από τον Χαράλαμπο Αβραάμ και άλλοι οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 4 Φεβρουαρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 23383/88) στην κατηγορία ότι διατηρούσαν τα καταστήματά τους ανοικτά, ημέρα Τετάρτη, μετά την 1.00 μ.μ. κατά παράβαση των άρθρων 5, 12 και 18 του Περί Βοηθών Καταστημάτων Νόμου, Κεφ. 185 και των Περί Βοηθών Καταστημάτων (Εβδομαδιαίοι Ημιαργίοι) Διαταγμάτων 1979 και 1980 και καταδικάστηκαν από τον Πρ. Α.Ε.Δ. Ν. Νικολάου σε πρόστιμο £40.=

Γ. Χαράλαμπίδης, για τους Εφεσείοντες.

Γ. Φράγκου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρα-

τίας, για την Εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Δ.Γ. Στυλιανίδης.

- 5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι εφεσεύοντες βρέθηκαν ένοχοι, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, ότι διατηρούσαν τα αντίστοιχα καταστήματα τους ανοικτά, ημέρα Τετάρτη, μετά την 1.00 μ.μ., κατά παράβαση των Άρθρων 5, 12 και 18 του περί Βοηθών Καταστημάτων Νόμου, Κεφ. 185, (όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 69/79), (ο "Νόμος"), και των περί Βοηθών Καταστημάτων (Εβδομαδιαία Ημιαργία) Διαταγμάτων 1979 και 1980, (Κ.Δ.Π. 163/79, Κ.Δ.Π. 201/80).

Οι εφεσεύοντες είναι καταστηματάρχες από τη Λεμεσό.

- 15 Ο εφεσεύων στην Ποινική Έφεση Αρ. 5113 διατηρούσε το κατάστημά του στη Λεμεσό ανοικτό στις 3.00 μ.μ., την Τετάρτη, 27 Ιουλίου, 1988, και ο εφεσεύων στην Ποινική Έφεση Αρ. 5115 διατηρούσε το κατάστημά του στη Λεμεσό ανοικτό την Τετάρτη, 9 Νοεμβρίου, 1988, στις 7.40 μ.μ.

- 20 Οι εφέσεις συνεκδικάστηκαν, γιατί εγείρουν τα ίδια νομικά ζητήματα.

Έφεση εναντίον της ποινής, στην Ποινική Έφεση Αρ. 5115, αποσύρθηκε με την άδεια του Δικαστηρίου τούτου και απορρίφθηκε.

- 25 Οι λόγοι των εφέσεων, όπως αναφέρονται στις ειδοποιήσεις εφέσεων και αναπτύχθηκαν ενώπιόν μας, είναι:

- (α) Ερμηνεία και εφαρμογή του όρου "κλειστό", και
- (β) Παράβαση της αρχής της ισότητας.

Το Άρθρο 5 του Νόμου προβλέπει:

"5. Every shop shall be closed not later than one o'clock in the afternoon on δύο εβδομαδιαίας - ημέρας in every week and shall remain closed and shall not reopen earlier than five o'clock on της πρώτης ήτις έπεται εκάστης των ρηθειςών δύο εβδομαδιαίων - ημερών. 5

Provided that this section shall not apply to any shop solely kept open for one or more of the purposes set forth in the First Schedule to this Law."

Ο Νόμος, με Διάταγμα που εκδόθηκε με βάση το Άρθρο 18, εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, στις εδαφικές περιοχές όλων των Δήμων της Δημοκρατίας - (Παράρτημα Τρίτον, Τόμος II, Κ.Δ.Π. 332/68, σελ. 413). 10

Με τα Διάταγματα Κ.Δ.Π. 163/79 και Κ.Δ.Π. 201/80, τα καταστήματα, τα οποία ευρίσκονται στις εδαφικές περιοχές των Δήμων και χωριών στα οποία εφαρμόζεται ο Νόμος, κλείουν και παραμένουν κλειστά τα απογεύματα της Τετάρτης και του Σαββάτου κάθε εβδομάδας, στις ώρες που προνοείται στο Άρθρο 5 του Νόμου (ανωτέρω). 15

Τα γεγονότα όπως έχουν ευρεθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο έχουν:- 20

Ποινική Έφεση Αρ. 5113

Ο κατηγορούμενος διατηρεί κατάστημα στην οδό Νίκου Πατίχη Αρ. 9, στη Λεμεσό, το οποίο αποτελείται από οικοδομή και τζαμαρία. Στο κατάστημα διατίθενται, μεταξύ άλλων, φρούτα και λαχανικά. 25

Στις 27 Ιουλίου, 1988, το κατάστημα ήταν ανοικτό και μέσα σ' αυτό υπήρχαν δύο πρόσωπα, τα οποία περιεργάζονταν τα εμπορεύματα, αλλά δεν παρουσιάστηκε μαρτυρία ότι έγινε πραγματική διάθεση με πώληση εμπορευμάτων. 30

Ποινική Έφεση Αρ. 5115

Ο εφεσείων διάτρηει κατάστημα στη γωνία των οδών Μιμισούλη και Καβάζογλου με την οδό Ελλάδος.

5 Στις 9 Νοεμβρίου, 1988, στις 7.40 μ.μ., ο Μάρτυρας Κατηγορίας - Αστυφύλακας 1711 - Ανδρέας Ιωαννίδης επισκέφθηκε το κατάστημα του κατηγορουμένου. Η εξωτερική πόρτα του καταστήματος, πλάτους 20 ποδιών, ήταν ανοικτή. Μια από τις εσωτερικές πόρτες που οδηγεί προς το κατάστημα αποικιακών ήταν επίσης ανοικτή.

10 Ο κατηγορούμενος βρισκόταν εκεί με τη σύζυγό του. Παραδέχτηκε ότι άνοιξε την πόρτα του καταστήματος του στις 6.00 μ.μ., για να ξεφορτώσει εμπορεύματα. Η εξωτερική και εσωτερική πόρτα παρέμειναν ανοικτές μέχρι τις 15 7.40 μ.μ. Η σύζυγός του ήταν στο εσωτερικό μέρος του παντοπωλείου του και ισχυρίστηκε ότι καθάριζε το κατάστημα. Δεν υπήρχαν άλλα πρόσωπα εκεί.

20 Ο δικηγόρος των εφεσειόντων υπέβαλε ότι στον όρο "κλειστό" ("closed") δεν πρέπει να δοθεί η συνήθης σημασία της λέξης, αλλά να ερμηνευθεί ότι δεν προσφέρονται εμπορεύματα για λιανική πώληση. Και στις δύο περιπτώσεις δεν υπήρξε μαρτυρία λιανικής πώλησης, ή διεξαγωγής επιχείρησης εμπορευμάτων.

25 Όπως έχει λεχθεί στην υπόθεση *The Attorney - General of The Republic v. Hussein Sabri* (1963) 1 C.L.R. 50, σκοπός της τήρησης του Νόμου είναι η προστασία των υπαλλήλων και η παρεμπόδιση αθέμιτου συναγωνισμού μεταξύ των καταστηματαρχών, με το άνοιγμα των καταστημάτων τους μετά τις επιτρεπόμενες από το Νόμο ώρες.

Το Άρθρο 2 του Νόμου ορίζει:

30 "'Shop' means any premises (including markets) where any retail trade or business is carried on."

Στη λέξη "closed" πρέπει να αποδοθεί η συνηθισμένη

λαϊκή σημασία της, η οποία είναι σύμφωνη και με την τελεολογική, με την έννοια ότι το κατάστημα πρέπει να μην λειτουργεί, να μην είναι ανοικτό με τρόπο που να αφήνει ελεύθερη είσοδο σε προτιθέμενο πελάτη. Εάν η εξωτερική πόρτα είναι ανοικτή ήμισάνοικτη, ώστε να μπορούν άνθρωποι να εισέρχονται στο κατάστημα, η παράβαση συντελείται.

5

Θα μπορούσε να λεχθεί ότι ο καταστηματάρχης μπορεί να ανοίξει το κατάστημά του μόνο για να μεταφέρει εμπορεύματα και αμέσως να το κλείσει.

10

Στις κρινόμενες υποθέσεις το κατάστημα, στη μια περίπτωση, ήταν ανοικτό και υπήρχαν πελάτες μέσα σ' αυτό, στη δε άλλη περίπτωση, ήταν ανοικτό μια ώρα και σαράντα λεπτά.

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων ισχυρίστηκε ότι υπάρχει στην περίπτωση των κατηγορουμένων άنيση μεταχείριση και παράβαση της αρχής της ισότητας, η οποία διακηρύσσεται και διασφαλίζεται από το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος.

15

Με βάση το Άρθρο 19(στ) του Νόμου, το Υπουργικό Συμβούλιο εξέδωσε το περί Βοηθών Καταστημάτων (Τροποποίηση και Αντικατάσταση Πινάκων) Διάταγμα του 1986, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Κ.Δ.Π. 187/86, σελ. 561. Η παράγραφος 14 του Πρώτου Πίνακα προβλέπει:

20

"14. Η λιανική πώληση τέτοιας κατηγορίας ή κατηγοριών εμπορευμάτων από καταστήματα ευρισκόμενα μέσα στα όρια τέτοιας περιοχής ή περιοχών ως ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων θεωρεί σκόπιμο, προς εξυπηρέτηση τουριστικών αναγκών σ' αυτή, να καθορίζει με γνωστοποίησή του στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, κατά τη διάρκεια τέτοιας χρονικής περιόδου ή περιόδων και τέτοιων ωρών ως δυνατόν να καθορίζονται στη γνωστοποίηση αυτή."

25

30

Με βάση την παράγραφο αυτή, ο Υπουργός εξέδωσε Γνωστοποίηση, που δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα ΙΙΙ (Ι), Κ.Δ.Π. 57/88, σελ. 133. Το ουσιαστικό μέρος της Γνωστοποίησης έχει

5 "Κατά την περίοδο που αρχίζει από τις 28 Μαρτίου, 1988 και λήγει στις 15 Νοεμβρίου 1988, συμπεριλαμβανομένων και των πιο πάνω ημερομηνιών έναρξης και λήξης, όλα τα καταστήματα που βρίσκονται είτε μέσα στις περιοχές, είτε εφάπτονται των οδών, που καθορίζονται στον Πίνακα της παρούσας γνωστοποίησης, 10 μπορούν για εξυπηρέτηση τουριστικών αναγκών σ' αυτές να παραμένουν ανοικτά κατά τις καθημερινές, μέχρι τις 9 μ.μ."

15 Στον Πίνακα της Γνωστοποίησης καθορίζονται οι περιοχές και δρόμοι της Λεμεσού, στους οποίους εφαρμόζεται η Γνωστοποίηση.

Είναι ισχυρισμός του δικηγόρου των εφεσειόντων ότι οι τουρίστες κινούνται σε όλη την έκταση της πόλης Λεμεσού και, ως εκ τούτου, οι ευνοϊκές προβλέψεις της Κ.Δ.Π. 20 57/88 πρέπει να εφαρμοστούν και στη δική τους περίπτωση. Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου στην Υπόθεση Αρ. 58/1987, (βλ. Νομικό Βήμα, Τόμος 37, Τεύχος 1, σελ. 76), στη σελ. 77 είπε:-

25 "Επειδή, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το δικάσαν Εφετείο δεν εδέχθη ότι η ρύθμιση των βασικών αποδοχών των δικαστικών λειτουργιών στο ύψος των βασικών αποδοχών των καθηγητών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων έπρεπε να γίνει με το ν. 1517/1985, αλλά με ιδιαίτερο ειδικό νόμο, την 30 δε αντισυνταγματικότητα των προαναφερομένων διατάξεων του νόμου τούτου ετοποθέτησε όχι στο ότι με αυτές δεν ερρυθμίσθησαν και οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργιών, αλλά στην ευνοϊκή, έναντι των τελευταίων, μισθολογική μεταχείριση των καθηγητών ΑΕΙ, 35 χωρίς παράλληλη και ισόποση αύξηση των αποδοχών των ανωτάτων δικαστικών λειτουργιών με ειδικό προς

τούτο νόμο. Επομένως είναι απορριπτέος, προεχόντως ως στηριζόμενος επί ανακριβούς προϋποθέσεως, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως εκ του άρθρου 559 1 ΚΠΑ, με τον οποίον αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση παραβίαση της διατάξεως του άρθρου 88. 2 5 του Συντάγματος που επιτάσσει τη ρύθμιση των αφορώντων στη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη των δικαστικών λειτουργών με ειδικούς νόμους.

Επειδή, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, πρέπει, 10 προς αποκατάσταση της συνταγματικής αρχής της ισότητας, να τύχει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, για τον καθορισμό του βασικού μισθού του αναιρεσιβλήτου αντιπροέδρου Αρείου Πάγου κατά τον κρίσιμο χρόνο, σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, η ισχύουσα διάταξη του ν. 1517/1985 και η θεσπισθείσα 15 με αυτήν ειδική ευμενής ρύθμιση, διότι μόνο με τον τρόπον τούτον αίρεται η ανισότητα που εδημιουργήθη, η οποία θα παρέμενε και θα καθιστούσε κενή ουσιαστικού περιεχομένου την επιζητούμενη δικαστική προστασία, εάν το δικαστήριο περιοριζέτο σε μόνη την κήρυξη 20 της αντισυνταγματικότητας της διατάξεως που καθιερώνει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς να εφαρμόσει περαιτέρω την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνων σε βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση. Η εφαρμογή δε αυτή δεν αποτελεί ανεπίτρεπτη επέμβαση της 25 δικαστικής λειτουργίας στο έργο της νομοθετικής, διότι απορρέει τόσο από την καθιερώνουσα την αρχή της ισότητας διάταξη του άρθρου 4.1 του Συντάγματος, όσο και από τη διαλαμβανόμενη στο άρθρο 93. 4 αυτού επιταγή προς τα δικαστήρια να μην εφαρμόζουν νόμο 30 αντίθετο προς το Σύνταγμα και συνεπώς δεν ενέχει αντίθεση προς τις περί διακρίσεως των πολιτειακών λειτουργιών διατάξεις του άρθρου 26 αυτού, αφού ανάγεται στην άσκηση της δικαστικής λειτουργίας και την απονομή της δικαιοσύνης. Ούτε αντίκειται στο άρθρο 35 80. 1, στο οποίο ορίζεται ότι μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή δεν εγγράφεται στον προϋπολογισμό του κράτους, ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλον ειδικό νόμο, διότι νόμος υφίσταται στην προκειμένη περίπτω-

ση και αυτός είναι ο εισάγων την ειδική ευμενή μισθολογική ρύθμιση, ο οποίος είναι εφαρμοστέος, κατά την επιταγή των άρθρων 1, 88, 2 και 93, 4 του Συντάγματος (ΟΛΑΠ 1411/84, 1102/86, 41/87). Επομένως είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι τρίτος και τέταρτος λόγοι αναιρέσεως εκ του άρθρου 559 1 ΚΠολΔ, που αποδίδουν στην προσβαλλομένη αιτιάσεις αναγόμενες σε παραβιάσεις των προαναφερομένων συνταγματικών διατάξεων και του άρθρου 1 3 ν. 1517/1985."

10 (Βλ., επίσης, Αποφάσεις Ολομελείας Αρείου Πάγου 1120/1986, Νομικό Βήμα 35, σελ. 1599 και 60, 61, 62, 63, 64, 65 και 66/1987.)

15 Η αρχή της ισότητας καθιερώνει την ισότητα απέναντι στο νόμο και την ισότητα του νόμου απέναντι στους πολίτες. Δεσμεύεται ο κοινός νομοθέτης, ώστε, στη ρύθμιση ουσιαστικά ομοίων πραγμάτων, σχέσεων και καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων, να μη νομοθετεί με διαφορετικό τρόπο, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός εάν αυτό επιβάλλεται από λόγους δημοσίου
20 συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο του Δικαστηρίου. Αν γίνει με νόμο δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων, χωρίς να εξαιρεθεί από την ειδική αυτή ρύθμιση, με αδικαιολόγητη διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την
25 οποία συντρέχει ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος, δυσμενούς έστω μεταχειρίσεως, η διάταξη δεν είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. Η ρύθμιση για την ίση μεταχείριση, που είναι η βάση της αναλογικής ισότητας της πιο πάνω συνταγματικής διάταξης, έχει ως βασική προϋπόθεση της
30 εφαρμογής της την ομοιότητα των συγκρινόμενων περιπτώσεων.

'Ανιση μεταχείριση, η οποία έχει εύλογη και αντικειμενική δικαιολογία, δεν συνιστά παράβαση της αρχής της ισότητας.

35 Στην παρούσα υπόθεση, ο λόγος της εξαίρεσης για τα καταστήματα που βρίσκονται στις περιοχές που καθορίζει

η Κ.Δ.Π. 57/88 είναι η εξυπηρέτηση τουριστικών αναγκών, γιατί οι περιοχές αυτές αποτελούν το επίκεντρο της κίνησης των τουριστών, σε μια πόλη με εκτεταμένη τουριστική κίνηση.

Οι εφεσείοντες δεν έχουν προσκομίσει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο και δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι, από άποψη τουριστικών αναγκών, οι περιοχές στις οποίες βρίσκονται τα καταστήματα τους είναι όμοιες με τις περιοχές που καθορίζονται στην Κ.Δ.Π. 57/88. Η διαφορετική μεταχείριση των περιοχών έχει εύλογο και αντικειμενικό έρεισμα και έγινε για ευρύτερο δημόσιο συμφέρο. 5 10

Για τους πιο πάνω λόγους, οι εφέσεις αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

Εφέσεις απορρίπτονται